

ПРОФЕСОР АНКІН ЛЕВ МИКОЛАЙОВИЧ

Ортопедо-травматологічна спільнота України зазнала тяжкої втрати — пішов із життя Лев Миколайович Анкін, професор, доктор медичних наук, видатний український вчений і лікар-травматолог, для багатьох поколінь фахівців — Учитель, наставник і провідник у світ сучасної травматології.

Лев Миколайович належав до числа тих особистостей, чий внесок у розвиток української ортопедії та травматології неможливо переоцінити. Він був не лише авторитетним ученим і високопрофесійним клініцистом, а й людиною, яка формувала професійний світогляд своїх учнів, відкривала нові можливості для розвитку фаху та впроваджувала в практику сучасні підходи до лікування травматологічних хворих.

Народившись 12 січня 1936 року, Лев Миколайович пройшов великий і гідний професійний шлях. Після закінчення Казанського медичного інституту у 1959 році він поєднував військову та цивільну медицину, працював на відповідальних клінічних і науково-організаційних посадах, очолював травматологічні підрозділи, був головним

травматологом Київського військового округу, керівником клініки травматології, головним травматологом міста Києва, професором кафедри військової хірургії Української військово-медичної академії. Його діяльність була тісно пов'язана з розвитком сучасної травматологічної служби, удосконаленням методів лікування переломів, політравми, ушкоджень таза та кульшової западини.

Особливе місце в професійному житті Лева Миколайовича посідало впровадження в Україні філософії АО. Наприкінці 1990-х років на базі двох травматологічних відділень Лікарні швидкої медичної допомоги в місті Києві він очолив клініку травматології, яка стала справжнім флагманом ідей та принципів АО, послідовно втілюваних у щоденну клінічну практику. Саме тут формувалася нова культура остеосинтезу, нове хірургічне мислення, новий рівень відповідальності за результат лікування.

Ця клініка стала місцем професійного зростання для великої кількості травматологів з усієї України. До неї приїжджали лікарі, щоб навчатися сучасному остеосинтезу, переймати досвід, клінічну логіку, технічну досконалість і філософію лікування, яку сповідував Лев Миколайович. Для багатьох із них він став не просто викладачем, а справжнім Учителем — вимогливим, мудрим, щирим і глибоко відданим своїй справі.

Показовим свідченням високого рівня створеної ним клініки став візит президента АО Австрії Емануеля Трояна на етапі її становлення. Побачений рівень травматологічної допомоги, організованої за принципами АО, справив на нього надзвичайно сильне враження, і він відзначив, що це єдина клініка такого рівня в Україні. Це визнання стало підтвердженням того, що діяльність Лева Миколайовича була не лише новаторською, а й стратегічно важливою для розвитку всієї української травматології.

Наукова спадщина професора Анкіна є вагомим і багатогранним. Його праці, присвячені остеосинтезу, ендопротезуванню, політравмі, ушкодженням таза та кульшової западини, стали добре знаними серед фахівців. Його книги — «Остеосинтез металевими пластинами», «Принципи стабільно-функціонального остеосинтезу», «Практика остеосинтезу й ендопротезування»,

«Політравма», «Травматологія — європейські стандарти», «Пошкодження таза і переломи кульшової западини» — стали важливим джерелом знань для багатьох поколінь лікарів. Лев Миколайович активно впроваджував методики малоінвазивного біологічного остеосинтезу, сприяв розвитку ендопротезування та вдосконаленню організації травматологічної допомоги.

Та не менш вагомими за наукові й професійні досягнення були його людські якості. Лев Миколайович був чесною, відкритою, працьовитою людиною з високими моральними принципами. Його вирізняли порядність, доброзичливість, внутрішня гідність, повага до колег, учнів і пацієнтів. У спілкуванні він залишався щирим і доступним, а в

професії — принциповим, вимогливим і безкомпромісним у питаннях якості медичної допомоги.

Світла пам'ять про Лева Миколайовича Анкіна назавжди збережеться в серцях його колег, учнів, друзів і всіх, кому випала честь працювати поруч із ним. Його ім'я назавжди залишиться в історії української ортопедії та травматології як символ професіоналізму, новаторства, гідності та відданого служіння медицині.

Висловлюємо щирі співчуття рідним, близьким, колегам та учням Лева Миколайовича.

Вічна і світла пам'ять.

***ВГО «Українська асоціація
ортопедів-травматологів»
Редакція журналу***